

„Indlæg“, som han benytter usikkert ligesom Retssprogets „Indførsel“, som han er tilbøjelig til at kalde „Udførsel“. Disse Kunstord blive kørte omkring uden nogen Forstaaelse af, hvad de virkelig betyde. Betegnelsen „Fuldbyrdelse“ har ubetinget den Fordel, at det giver en direkte sproglig Forstaaelse, men det har ganske vist den Mangel, at det ikke fuldstændig kongruerer med „Eksekution“. Naar man har et Udvalg angaaende en Sag, gør man Bemærkninger om noget saadant, og hvis der er Enighed derom, stiller man Forslag, men da der ikke har været noget Udvalg i denne Sag, er Forslaget stillet som en Henstilling, og vinder det ikke Bifald fra alle Sider, skal der ikke gøres mere ud af det, og af den Grund har jeg heller ikke fastholdt det.

Svend Høgsbro: Jeg tillægger det dog noget større Betydning end den højtærede Minister, at vi efterhaanden faa vort Lovsprog rensat, og jeg ser ingen Ulykke i, at det sker efterhaanden; jeg ved ikke, paa hvilken Maade det ellers skulde ske. Det Udtryk, jeg har taget Ordet for, findes, som sagt, allerede i Loven om Udpantning af af 29de Marts 1873, at man saa i Soretsloven af 1892 har glemt det, maa f. Eks. det ærede Medlem for Maribo Amts 6te Valgkreds (N. J. Larsen), som var Ordfører for den Lov eller, i alt Fald en virksom Forkæmper for den, svare for. Maa jeg blot endnu sige, at al den Forandring i de øvrige Udtryk i det foreliggende Lovforslag, som vilde være nødvendig, hvis Ordet „Udlæg“ blev sat ind i Stedet for Ordet „Eksekution“, vilde være, at man kom til at forandre „af“ til „i Følge“. Jeg ser i alt Fald ikke, der ellers er nogen som helst Forandring nødvendig. I Henhold til, hvad jeg før sagde, skal jeg altsaa hermed tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget er taget tilbage, maa jeg spørge, om nogen optager det?

Alberti: Jeg optager det. Jeg gør det for at faa Lejlighed til at gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro). Jeg tror, man skal være meget varsom med at ombytte Ord, som en Gang have faaet Borgerret i Sproget, idet man aldrig kan være fuldstændig sikker paa, om man finder et dansk Ord, der virkelig dækker det fremmede. I dette Tilfælde vil jeg tillade mig

at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at det ærede Medlems Ord „Udlæg“ ikke vil dække den Eksekution, under hvilken Fogden ifølge en Dom, der forpligter domfældte til at udlevere en Genstand, sætter Domshaveren i Besiddelse af Genstanden. I det Tilfælde passer Ordet „Eksekution“, men ikke Ordet „Udlæg“.

Formanden: Jeg tænker, at det ærede Medlem tager Forslaget tilbage?

Alberti: Jeg tager Forslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget er altsaa atter taget tilbage. Da ingen optager det, er det bortfaldet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A.), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

§ 2 (se Tillæg A.) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov af 12te April 1889 om Hundeaftigten samt om Straf og Erstatning for Skade foraarsaget af Hunde.

(Forslaget findes i Tillæg A., Sp. 3653.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Justitsministeren ad interim (Høring): Jeg skal kun sige, at naar dette lille Lovforslag skulde vinde Tilslutning her i Tinget, skal jeg tiltræde det. Det gaar jo kun ud paa at give Justitsministeren større Myndighed til at træffe Bestemmelser om Hundeaftigten i Landdistrikter, idet den nugældende Lovs Bestemmelser binde Myndigheden saaledes, at den kun